

Sven Börjesson, Läroverkslärare Sven Börjesson, Alfhemsgatan 7, Göteborg, avled på söndagen i en ålder av 65 år. Han var född i Göteborg och avlade studentexamen vid Latinläroverket i hemstaden för att därefter fortsätta sin utbildning vid Stockholms universitet, där han tog

examen i biologiska och etnografiska ämnen. Han tjänstgjorde sedan vid ett flertal läroverk, seminarier och militära skolor, förträdessvis i västra Sverige och var de senaste åren verksam vid Engelbrektskolan i Halmstad. I sin ungdom deltog han i en cykelexpedition till Nordafrika, Palestina och Mindre Asien och arbetade under flera år som frivillig i kristen missions- och hjälpverksamhet i nordligaste Sverige och vid de norska och finska ishavskusterna. Som värnpliktig officer sysslade han bl a med förslag och utredningar för försvarsdepartementet och lantförsvarets kommandoexpedition om renar och deras användning för såväl militärt som civilt bruk i räddningsexpeditioner. Om detta hade han utgivit ett flertal artiklar. Hans stora intresse vid sidan av yrkesarbetet på senare år gällde kristen, sociala hjälpmission i Korea med huvudvikten vid barnhemsverksamhet och spetälskevärd. Sedan 1904 var han styrelseledamot av Svenska Koreamissionen och blev ordförande i de nordiska Koreamissionernas styrelse (DNS) 1967, då detta kontrollorgan bildades. För sin stora sociala insats i Korea erhöll han 1969 koreanska statens hedersdiplom och fick så sent som i år motta även koreanska presbyterianska kyrkans hedersdiplom. Hans sista hjälppaktion i Korea gällde den nyligen startade 10-års utrotningsskampanjen av spetälska i landet. Han var även styrelseledamot av Föreningen Fyrbåken, Göteborg, som driver tåghemmet Fyrbåkeexpressen för hemlösa. Sven Börjesson efterlämnar minnet av en god och uppförande människa, en rättvisans förespråkare, ständigt beredd att hjälpa människor i nöd. Han var en kristen personlighet, som omsatte evangeliet i praktisk handling varhelst han gick fram. Den bortgångne sörjes närmast av maka, Ebba-Brita, född Fredriksson, samt barnen, stud Anders, Gunilla och Cecilia, samt systrar.

Göteborgs Posten 21/11-70

Sven Börjesson, Göteborg

Dagen före julafton nåddes jag av det lika överraskande som smärtsamma budet att f. lapplandsmissionären och läroverksläraren Sven Börjesson, Göteborg, fått hembud. Första gången vi träffades var på bibelskolan i Örebro 1935, där broder Börjesson på flera sätt var huvudet högre än de övriga. Men vår vänskap grundades på ett särskilt sätt vintern 1937 i samband med vår nyöppnade verksamhet i Tärnaby i Lappland. Han var då tillsammans med lappmissionär Albert Englund. Detta besök kom att visa sig höra samman med Guds omsorg om sitt verk i denna bygd. Ty

just i de dagarna fick vi bud från landsfiskalen att infinna oss på hans expedition, där vi fick order att lämna det område inom kyrkbyn där vår lokal (Garaget) stod. Samma kväll skrev Börjesson två brev, ett till dåvarande ekklesiastikminister Engberg och ett till dåvarande landshövdingen i Umeå. Dessa brev lästes och begrundades både i regeringen och hos länsstyrelsen. Därmed sattes stopp för de krafter som ville omintetgöra vår verksamhet i denna fjällsocken.

Under samvaron i kyrkbyn bodde vi fyra personer i det lilla evangelistrummet. Tre lag i sång, den fjärde låg på golvet. Det var Sven. Och då vi i de kvällarna blåste ut fotogenlampan började han berätta om sina långa färder, färder från Nordkap till Israel och Nordafrika. Och då kunde man inte somna. Börjesson kände till det mesta om vårt lands fjällvärld och var välkänd på Nordkalotten, där han predikade på både svenska och finska för lappar och nybyggare så de glömde både tid och rum. Och krafter hade han. Fem mil med 30-40 kg packning var ingenting ovanligt. Ibland övernattade han ute i markerna, då hans hund - som han hade en tid - fick tjäna som huvudkudde. Årstiden spelade ingen roll. Han besökte avlägsna fjällbyar och ensligt belägna gårdar som sällan fick besök av någon predikant. I Kiruna diskuterade han med fritänkare och blev så populär, både genom sitt stora kunnande i ämnet och sin skicklighet som pianist, att den stora publiken var utom sig av förtjusning. Genom sin styrka hade han också räddat människoliv genom att kramma överfallna till undsättning uppe vid ishavskusten.

Efter sina år som en evangeliets frilansare i fjällbygden fortsatte han sina studier vid Stockholms universitet, där han avlade examen i biologiska och etnografiska ämnen. En tid tjänstgjorde han som amanuens. Som biolog tillhörde han vårt lands främsta och blev ofta rådfrågad. Som värnpliktig officer togs hans sakkunskap i anspråk för krigsmaktens räkning göra utredningar om renar och dess användning vid räddningsexpeditioner.

Vid sidan av sin tjänst som läroverkslärare var Sven Börjesson de senaste åren engagerad i stora missionsuppgifter, där hans mångsidiga

Sven Börjesson död

Läroverkslärare Sven Börjesson, Alfhemsgatan 7, Göteborg, avled efter en kort tids sjukdom på söndagen i en ålder av 65 år. Han var född i Göteborg och tog studenten

vid Latinläroverket samt fortsatte sin utbildning vid Stockholms universitet, där han avlade examen i biologiska och etnografiska ämnen. Han tjänstgjorde sedan vid ett flertal läroverk, seminarier och militära skolor, huvudsakligen i västra Sverige och var de senaste åren verksam vid Engelbrektskolan i Halmstad. Som värnpliktig officer sysslade han bl a med förslag och utredningar för försvarsdepartementet och lantförsvarets kommandoexpedition om renar och deras användning för såväl militärt som civilt bruk i räddningsexpeditioner.

Sven Börjessons stora intresse vid sidan av yrket var kristen social mission, som han i yngre år verkade för i nordligaste Sverige och vid de norska och finska ishavskusterna. Sedan 1964 var han styrelseledamot av Svenska Koreamissionen och blev ordförande i de nordiska Koreamissionernas styrelse (DNS) -967, då detta kontrollorgan bildades. För sina stora

sociala hjälpsatser i Korea, så främst omfattar barnhemsverksamhet och spetälskevärd vid närma 20-talet inrättningar, erhöll han 1969 koreanska statens hedersdiplom och fick i år motta även koreanska presbyterianska kyrkas diplom. Han var även styrelseledamot av Föreningen Fyrbåken, Göteborg, som bedriver tåghemmet Fyrbåkeexpressen för hemlösa.

Den bortgångne sörjes närmast av maka, Ebba-Brita, född Fredriksson, samt barnen, stud Anders, Gunilla och Cecilia, samt systr

Franska Dagbladet 12-70

begåvning och kristna humanism kom väl till pass. Detta gäller särskilt Korea. 1964 invaldes han som styrelseledamot i Svenska Koreamissionen och då Nordiska Koreamissionen bildades 1967 blev han dess ordförande. 1969 erhöll han koreanska statens hedersdiplom och så sent som i slutet av 1970 mottog han liknande utmärkelse från den presbyterianska kyrkan. Börjessons sista insats hörde samman med en nystartad kampanj för utrotandet av spetälskan i Korea. I sin hemstad gjorde han också en uppskattad insats i den verksamhet som tåghemmet Fyrbåkeexpressen driver för hemlösa.

Med Sven Börjesson har en ur flera synpunkter särpräglad person gått ur tiden. Som kristen talade han mera genom handling än ord. Popularitet och personlig ära var honom främmande. Han var besjälad av den kärlek som inte söker sitt. Många med mig kommer att minnas broder Börjesson som en helgjuten personlighet, vars riktmärke för liv och gärning var det fungerande evangeliet.

Karl Andersson

*Missionsbrevet 25/11-71
Tänk, vilken rik hörsamning!
Kara kärlek. Karl*